

ایدئولوژی محافظه‌کارانه و ضد انقلابی در داغ ننگ: بررسی تاریخ‌گرایی جدید

دکتر فاطمه عزیزمحمدی*

دکتر شهرام کیائی**

چکیده

این مقاله، به بررسی تاریخ‌گرایی جدیدی از تحسین برانگیزترین رمان هاتورن به نام داغ ننگ می‌پردازد. این بررسی بر اثر متقابل ایدئولوژی قرن نوزدهم هاتورن و موقعیت فرهنگی قرن هفدهم داستان می‌پردازد. گمرک‌خانه مقدمه‌ای است از نویسنده، که دارای همان مفهوم بالا می‌باشد و شکلی از الحاق آرمانی و تاریخی از ایدئولوژی قرن نوزدهم هاتورن و موقعیت فرهنگی قرن هفدهم رمان را نشان می‌دهد.

حکایت‌های زندگی‌نامه‌ای هاتورن و حکایت‌های تاریخی از آمریکای قرن نوزدهم در این بررسی بسیار زیاد استفاده می‌شود، گویی آنها چشم‌اندازهای با ارزشی از شکل افسانه‌ای داغ ننگ را ارائه می‌کنند. با نگاه تاریخی و نگرش‌های محافظه‌کارانه هاتورن نسبت به روش‌های فعالان انقلابی، این مقاله نشان می‌دهد که چطور ساختار، توصیف‌های شخصیتی و زمینه‌های داغ ننگ به صورت دقیق در به کارگیری آن نگرش‌های بسیار محافظه‌کارانه شکل می‌گیرند.

واژه‌های کلیدی

هاتورن، داغ ننگ، تاریخ‌گرایی جدید، ایدئولوژی

* دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک، گروه زبان و ادبیات انگلیسی، ایران، اراک.

** دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم، گروه زبان و ادبیات انگلیسی، ایران، قم.

مقدمه

یکی از دلایلی که موجب تجزیه و تحلیل تاریخی جدید داغ ننگ می‌شود، توجه هوشیارانه هاتورن به دو موقعیت تاریخی در رمان است - موقعیت نویسندگی قرن نوزدهم و موقعیت اسطوره‌ای قرن هفدهم.

هاتورن با به کارگیری شرح گمرک‌خانه و مقدمه نویسندگی برای رمان، خواننده را با یک نگاه تند و سریع بر موقعیت فرهنگی مولف در قرن نوزدهم آماده می‌کند. در مقدمه، هاتورن خوانندگان را مطلع می‌کند که چطور او موقعیت خود را به عنوان نقشه‌بردار در گمرک‌خانه شهر سالم، از دست داد، تجربه ای شخصی که او را به میز تحریر خود بازگرداند. علاوه بر این، هاتورن توضیح می‌دهد که اخراج او از اداره و نوشتن رمان یک الهام متشابه دارند. در عبارات هاتورن، الهام دوره‌ای از انقلاب سخت و هرج و مرج بسیار زیاد است. بنابراین، اگرچه انگلستان جدید بنیادگرای در قرن هفدهم رخ داد، داغ ننگ نگرانی‌ها و تعصب‌های فرهنگی قرن نوزدهم هاتورن را منعکس می‌کند. این نگرانی‌ها و تعصبات، مفهوم سیاسی زمان را ارائه می‌کند و ساختار، صفات شخصیتی و موضوعات رمان را شکل می‌دهد.

انقلاب‌ها مخالف مشیت الهی

هاتورن نگارش رمان را در سال ۱۸۴۹ آغاز کرد و سال بعد آن را به چاپ رساند. او تحسین‌برانگیزترین رمان را در دوره انقلاب‌ها نوشت. برکویتیچ (۱۹۹۳:۲۲۲) می‌گوید: قرن نوزدهم به عنوان دوره‌ای که کالبد اجتماعی و سیاسی در حال فروپاشی است و تغییراتی که پراشتیاق‌ترین رویاها از تصورات پرشور نسل جوان قدم فزاینده است به گرمی و ثبات قدم دنبال می‌شود.

این انقلاب‌ها در فرانسه، استرالیا و ایتالیا یک سال قبل اینکه هاتورن نوشتن رمان را شروع کند، جریان داشت. ولو اینکه فعالیت انقلابی در آنجا کوتاه بود، امریکایی‌ها انقلابی هیجان و با اشتیاق را ایجاد کردند. برعکس، هاتورن کمتر مورد حمایت همکاران و همسرش، به خاطر فعالیت انقلابی اروپایی قرار گرفته بود (رینولد، ۱۹۸۵: ۵۷). این تلاش‌های اصلاح‌طلبانه توسط هاتورن با شکاکیت زیادی نگریسته می‌شود. هاتورن نوشت که: هیچ

□ فصلنامه علمی پژوهشی اندیشه‌های ادبی ❖ سال دوم از دوره جدید ❖ شماره ۱۰

نمونه‌ای وجود ندارد، در تمام تاریخ، اراده و هوش انسان تکمیل‌کننده هر اصلاح اخلاقی بزرگ و استفاده از روش‌هایی که برای آن پایانی است، می‌باشد. به نظر او، آنهایی که سعی کردند خوب باشند و بر شیطان غالب شوند، همان طور که او در گمرک‌خانه نشان داد که چطور نیاکان او در مورد آزار و اذیت زنان جادوگر و اعضای فرقه کویکر اشتباه می‌کردند عمیقاً معتقد به مشیت الهی بود. به عقیده او، هر تلاشی بر خلاف قانون طبیعی، تلاش در جهت دخالت در مشیت الهی و به منظور گرفتن جهت آن است.

ایدئولوژی سیاسی هاتورن می‌تواند در رابطه او با فرانکلین پیرس اثر گذارد. در سال ۱۸۵۲، هاتورن زندگی نامه‌ای از مبارزه انتخاباتی پیرس، به نام زندگی فرانکلین پیرس، را نوشت. در آن کتاب، هاتورن توضیح می‌دهد که پیرس به عنوان یک شخصیت میانجی اسطوره‌ای می‌باشد که آینده را با ثبات در هم می‌آمیزد (به نقل از آراک، ۱۹۸۶: ۲۵۹). او نگرش‌های بی‌اهمیت پیرس را در جهت مباحثات سیاسی که در آن زمان رواج داشت، حمایت می‌کند و موافق است، پیرس متعهد به انجام هیچ کاری نمی‌شود مگر اینکه انتخاب شود (به نقل از آراک، ۱۹۸۶: ۲۵۴). هاتورن مقاومت سیاسی پیرس (عشق) را در کشورش و نیز مثبت‌گرایی او را ستایش می‌کند (به نقل از برکوویتچ، ۱۹۹۳: ۲۲۴).

شکست انقلاب اروپا هاتورن را متقاعدتر ساخت تا برای پیروزی انقلاب تلاش کند اما بازم موقعیت بدتر خواهد شد. در گمرک‌خانه، هاتورن انقلاب اعضای حزب ویگ را که علیه دموکرات‌ها انقلاب کردند و در اروپا از بین رفتند، اشاره می‌کند، زمانی که در اسناد گمرک‌خانه یک نقشه‌بردار گردن زده شد (تی. اس. ال، ۵۲). این تصور به هنگام وقوع انقلاب فرانسه در سال ۱۷۸۹ و استفاده از گیوتین به دفعات زیاد توسط نیروهای انقلابی، به وجود آمد. رینولد (۱۹۸۵) در مقاله خود به طور ممتد از داغ ننگ و انقلاب گسترده صحبت می‌کند و این که چطور انقلاب‌ها در اروپا هاتورن را آماده نگارش رمانش می‌کند.

تفکر انقلابی در قرن نوزدهم آمریکا

اگرچه هیچ شکی نیست که در نظر هاتورن، انقلاب اروپایی بسیار گسترده بود، نگرانی‌های اصلی وی به هنگام نگارش داغ ننگ، جنگ‌های داخلی امریکای قرن نوزدهم بود.

❏ فصلنامه علمی پژوهشی اندیشه‌های ادبی ❖ سال سوم از دوره جدید ❖ شماره ۱۰

به اعتقاد او، پایان انقلاب اروپا تولد انقلاب امریکا است. هاتورن صرفاً انقلاب‌های گسترده را به منظور مقایسه اوج تفکر افراطی در امریکا به کار می‌برد. وی نگاه شکاک خود را هدف هر فعالیت انقلابی در امریکا می‌کند. از نظر فردی مثل هاتورن، فضای درونی همیشه مهم‌تر از فضای بیرونی است و آن فضای درونی است که او باید خود را با شرایط آن مطابقت دهد (وگنچت، ۱۹۶۱: ۱۱۴) و داغ ننگ فضای درونی امریکای قرن نوزدهم هاتورن را نشان می‌دهد.

شماری از موضوعات اجتماعی و سیاسی در امریکا در طول قرن نوزدهم مطرح شد. این دوره‌ای بود که موضوعات بردگی، انقلاب صنعتی، الحاق تگزاس، جنگ مکزیک، و سازش ۱۸۵۰ مطرح شد. امریکای قرن نوزده شاهد بی‌ثباتی سیاسی بود که تا قبل از آن رخ نداده بود. آسیب‌پذیری سیاسی امریکا در بسیاری از عناوین کتاب‌هایی که در این دوره چاپ شدند، دیده می‌شود. کراون (۱۹۵۹) که کتاب خود را با عنوان *وقوع جنگ غیرنظامی* نام نهاد، تجسم جهت سیاسی این دوره بین ۱۸۱۵ تا ۱۸۶۰ می‌باشد، در صورتی که فریهلینگ (۱۹۶۵) در اوایل قرن نوزدهم عنوان کتاب خود را *پیش‌درآمدی بر جنگ غیرنظامی* نام نهاد.

به نقل از کراون (۱۹۵۹)، امریکای قرن نوزدهم را می‌توان به دو مرحله تقسیم شود. اولین مرحله دوره احیا است: روحیه مخالف گناه است. آن اوج آگاهی مذهبی در میان امریکایی‌ها بود. (پاک شدن جهان از گناه و ایجاد آن در طول هزار سال) (کراون، ۱۹۵۹: ۱۹) تفکر امریکا همان جهان جدید و امریکاییانی است که خارج از عقیده راسخ رشد کردند و دانش و آگاهی در امریکا موجب مطرح کردن شماری از معضلات اجتماعی شد. موضوعات بردگی و حقوق زنان در میان موضوعات پراهمیت بودند. در نتیجه، اصلاحات در مرحله دوم از آن دوره قرار داشت. آگاهی در مورد خطاهای قومی به فعالیت‌ها انتقال می‌یابد.

جنبش ضد بردگی به عنوان جنبش انقلابی

عمل بردگی در جنوب مورد حمله قرار گرفت. جامعه ضد بردگی، بردگی را عنوان یک جرم و عمل ناپسند اعلام کرد. در حالی که حزب سرزمین آزاد معاصی بردگی و توسعه آن را محکوم کرد (کراون، ۱۹۵۰: ۳۸). دو سال قبل از این که هاتورن شروع به نگارش رمانش کند،

□ فصلنامه علمی پژوهشی اندیشه‌های ادبی ❖ سال دوم از دوره جدید ❖ شماره ۱۰

در زمانی که او یک نقشه‌بردار در گمرک‌خانه شهر سالم بود. چالز سامر عضو حزب ویگ سرزمین آزاد را به منظور براندازی اصول بردگی و نه اعلان اشتباه بودن بردگی و اصرار علیه توسعه آن فرا خواند. اوج فرایند اصلاحات توسط سیلبای (۱۹۶۷: ۱۷) در کتاب *دگرگونی‌های سیاستهای امریکایی: ۱۸۶۰-۱۸۴۰* خلاصه می‌شود.

یکی از اصول اصلی ایمان (جنبش ضد بردگی)، باور در دسیسه برده‌داران به منظور کنترل دولت آمریکا و استفاده از آن برای ارتقاء توسعه بردگی بود. در پس‌آمد جنبش امریکا به سوی غرب بین ۱۸۴۰، مجموعه‌ای از شکست‌های اجرایی و قانون‌گذاری به خاطر منافع ضد برداری، رهبران جنوب نقش برجسته‌ای در این شکست‌ها بازی کردند. ما تگزاس را با تعداد زیادی از بردگان و به منظور از جلوگیری توسعه بردگی تصرف کردیم. ما در حال وارد شدن به جنگ با مکزیک بودیم، جنگی که با الحاق تگزاس به وجود آمد. در همان زمان، رئیس‌جمهور تنسین، پولک به جای نشان دادن خطر وقوع جنگ با ایالت اورگان، نزاع مرزی ایالت اورگان را با انگلستان مورد مصالحه قرار داد. ما اورگان شمالی به رغم اعتقاد بسیاری از غربی‌ها در آن منطقه از دست دادیم. کنگره اقدام مصالحه رئیس‌جمهور را هنگامی که چند غربی مجلس‌ذا با سرود «پنجاه و چهار چهل برای همیشه» ترک کردند، حمایت کرد. هم‌چنین، پولک را در رای خود نسبت به لایحه پیشرفت‌های داخلی با سرمایه‌گذاری غربی را در سال ۱۸۴۶، حمایت کرد که پیروزی آشکار دیگری برای افراد ذی‌نفع جنوبی و شکست به جهت نیازهای غیر جنوبی بود. این مجموعه حوادث ظاهراً برخی از شمالی‌ها را از صحت اتهام براندازی بردگی پیشین متقاعد کرد و آنها را آماده حمله کرد.

انتخاب ژنرال زاچاری تیلور، عضو حزب ویگ، برای ریاست جمهوری با حمایتی که از طرف جبهه ضد بردگی می‌شد، به طور گسترده‌ای تحت تاثیر قرار داد (کراون، ۱۹۵۹: ۲۹). این انتخاب رئیس‌جمهور که سرانجام به اخراج هاتورن از مقام خود در گمرک‌خانه و انزجار بسیار او شد. تنفر او از پیروزی حزب ویگ بر دموکرات‌ها به صورت ضمنی در گمرک‌خانه بیان می‌شود:

برای من مبرهن است که چه کسی یک مراقب کنجکاو و آرام است؛ به علاوه غالب شدن این روح درنده و جگرسوز بدخواهی و انتقام، هرگز بر من پیروز نمی‌شود همان طور که

الان ویگ‌ها انجام دادند. دموکرات‌ها اداره‌ها را به عنوان یک وظیفه عمومی گرفتند، زیرا ویگ‌ها به آنها احتیاج دارند و زیرا آنها سال‌ها قانون رفاه سیاسی را وضع کردند، مگر اینکه یک سیستم متفاوت اعلام می‌شد. آن ضعف شایعات بود. اما عادت پیروزی، آنها را بخشنده ساخته بود. آنها می‌دانند چطور چشم‌پوشی کنند. آنها موقعیت را می‌بینند و اعتصاب می‌کنند، تیر ممکن است تیز باشد، به طور خلاصه، لبه آن به ندرت با خصومت زهرآلود می‌شود، رسوایی روش آنها به خاطر سر بریدن نیست (تی. اس. ال، ۵۰).

آنچه ما از گمرک‌خانه یافتیم، یک راوی است که دارای غرایزی محافظه‌کارانه و انقلابی است. هاتورن همیشه از دولت انتظار داشت که نمایندگان مستقیم مردم باشند (واگانچت، ۱۹۶۱: ۱۱۳). او خود را به عنوان قربانی فعالیت انقلابی می‌بیند که یک جزئی از قانون وضع شده برانداز شده بود و به هیچ وجه قصد توافق ندارد. تنفر وی به خاطر پیروزی ویگ‌ها ممکن است عمیقاً شخصی باشد، به خصوص که معتقد بود او قربانی آن پیروزی بود. هر چند، تنفر وی به قلمروهای سیاسی نیز سوق می‌یابد. جبهه ضد بردگی که منجر به انتخاب تیلور شد، علیه اصول هاتورن بود. هاتورن موضوع بردگی را یک دویینی مهیب می‌نگریست. او نوشت: من کمترین یا حداقل دلسوزی را نسبت به بردگان دارم، نصف آن مقدار را به سفیدپوست‌های کارگر که به اعتقاد من، همانند یک چیز کلی هستند و ده برابر بدتر از سیاه‌پوست‌های جنوب می‌باشند (به نقل از واگانچت، ۱۹۶۱: ۱۱۹). او از هم‌دوره‌های طرفدار براندازی اصول بردگی که معتقد به بیرون کردن شیطان بردگی بودند متفاوت بود. او آن را به عنوان بخشی از پنهان‌سازی یک جهان منقرض می‌نگریست که نباید در آن دخالت کرد. فرانکلین پیرس نیز مخالف تلاش طرفداران براندازی بردگی به منظور پایان بردگی بود. زیرا پیرس چنین روشی را که هاتورن درباره او به عنوان یک مرد عاقل اصرار می‌ورزید، به طور ثابت رد می‌کرد (واگانچت، ۱۹۶۱: ۱۲۰).

جنبش فمنیست به عنوان جنبش انقلابی

اوایل قرن نوزدهم شاهد اوج جنبش فمنیست بودیم. هاتورن اوج این جنبش را در طول اقامت خود در بروک فارم در سال ۱۸۴۱ شاهد بود. در سال ۱۸۴۸، یک سال قبل از نگارش

□ فصلنامه علمی پژوهشی اندیشه‌های ادبی ❖ سال دوم از دوره جدید ❖ شماره ۱۰

رمان، اولین مجمع حقوق زنان امریکایی در سنکا فولز برپا شد. مجمع عموماً به صورت انقلابی بود و با افراط‌گرایان اروپایی مرتبط بود.

«هرچند، با هوش و درایت، که ما اخیراً به دست آوردیم، کار انقلاب نه منحصر به دنیای قدیم است و نه جنس مذکر. پرچم استقلال برای دومین بار در این مکان از آتلانتیکا برافراشته می‌شود و یک اتحاد رسمی و پیمان رسمی با استفاده از مجمع زنان سنکا فولز تشکیل می‌شود (بروکویچ، ۱۹۹۳: ۲۲۳).

هاتورن مخالف تلاش جنبش برای اصلاح و بهبود آنچه که او در نظر خود به عنوان قانون طبیعی می‌دانست، بود. تصمیم وی برای داشتن یک زن به عنوان شخصیت انقلابی ممکن بود به هیچ وجه تصادفی نباشد. نقدگران نشان داده‌اند که هاتورن ممکن است هستر و مارگارت فولر، بنیان‌گذار فمینیست شمارشگر، را در ذهن خود خلق کرده باشد (تی اس ال، ۱۶). هاتورن او را در طول اقامت خود در بوک فارم ملاقات کرد و از آن زمان به بعد، همیشه احساسی به خاطر تلاش او برای حقوق زنان داشت. شکایت او در موضوع حقوق زنان در رمان او مشهود است. راوی درباره پرسش‌های هستر از وجود طبیعت از «همه زنان» می‌گوید. «یک زن هرگز با استفاده از تفکر بر این مشکلات فائق نمی‌آید. آنها راه حل پیدا نمی‌کنند، یا یک روش».

با توجه به رفتار او نسبت به مسئله بردگی، او تلاش برای حقوق زنان را به عنوان یک تلاش انقلابی فرض می‌کند. او اصرار داد که چنین مشکلاتی طبیعی هستند و نباید در آن دخالت کرد. هاتورن تلاش برای حقوق زنان را به عنوان وظایف نومیذ می‌داند، زیرا:

«در مرحله اول، همه سیستم جامعه باید تغییر کند و از نو ساخته شود. سپس، همان طبیعت جنس مخالف یا عادت ارثی مدید آن، که همان طبیعت را دارد، لزوماً باید تغییر کند، قبل از اینکه به زن بتوان اجازه داد که بدانند چه موقعیتی خوب و مناسب است. سرانجام، همه آنچه که مترفع شده است، زن نمی‌تواند پیشرفت این اصلاحات اولیه را درک کند مگر اینکه او خودش تغییر بیشتری را تحمل کند. شاید ماهیت روحانی در آن، در موردی که او خالصانه‌ترین زندگی او از دست خواهد رفت» (تی اس ال، ۱۳۴).

تفکر هاتورن از مشکلات بردگی و حقوق زنان اینگونه است، هرچند از لحاظ قضاوتی اشتباه است که او را به عنوان یک میهن‌پرست و نژادپرست متعصب مرد برجسب بزینم. او بدون شک آگاه بود که مشکلات رخ می‌دهند. برای مثال، مشکل زنان می‌تواند در زمانی شنیده شود وقتی راوی توصیف می‌کند زنانی را که به دنبال نصیحت هستند بودند. (تی اس ال، ۲۰۱).

خلق دوباره انقلاب پیشین امریکا

گزینش هاتورن از انگلستان جدید و پروتستان قدیم قرن نوزدهم همانند دوره اسطوره‌ای او غیرعمدی نبود. دولاند ای. پیس (۱۹۸۷) در مقاله‌اش می‌گوید: کشف هاتورن از انقلاب پیشین، دلایل او را برای انتخاب امریکای قبل از انقلاب و آغاز داغ ننگ نشان می‌دهد. پیس (۱۹۸۷، ۵۱) می‌گوید: ترس هاتورن از انتقام منجر شد او در مورد دوره پیش از انقلاب بنویسد، گویی به خاطر موافقت با خواست نیاکان پروتستان است «برای رهایی یافتن از اسطوره انقلاب از تاریخ ملت». سفر به گذشته به منظور شروع یک جهان جدید و سفر به پاکی را ارائه می‌کند که خارج از معاصی مدرن می‌باشد. بنابراین، قرن هفدهم یک جهان متناوب را برای یک مرد با ایدئولوژی محافظه‌کارانه و انقلابی مثل هاتورن ارائه می‌کند. هر چند، آن باید گفت که گذشته پروتستان قدیم، بهشت هاتورن نبود. در گمرک‌خانه، هاتورن در باره معاصی نیاکان پروتستان که در حفظ عقیده و نفوذشان دیگران را آزار می‌دادند، صحبت می‌کند. هاتورن به وضوح از عدم رضایت اعمال و رفتار ستم‌گرا، آنها صحبت می‌کند. (تی اس اس، ۲۷). بنابراین، از نظر او جهان متناوب دوره سیاست‌های قرن نوزدهم است که منجر به کشمکش شخصی و مواجهه با معاصی نیاکان پروتستان شده است.

اگر او قصد تجسم گذشته پروتستان را داشت، همان طور که آنها واقعا بودند، نه تنها او ایدئولوژی و عقیده خودش را از بین می‌برد، بلکه، تصور او از جهان متناوب ممکن نبود بهتر از خود وی باشد. هاتورن به این کشمکش در عوض تجسم آنچه بروکویتچ پروتستان اسطوره‌ای می‌نامد، یک ابتکار توسط آمریکایی‌ها از یک دوره تاریخی گذشته، اقدام می‌کند (تی اس ال، ۳۴۶) آنها تصمیم گرفته بودند نگاه متفاوتی از هم‌دوره‌های انگلیسی افراط‌گرا

□ فصلنامه علمی پژوهشی اندیشه‌های ادبی ❖ سال دوم از دوره جدید ❖ شماره ۱۰

داشته باشند و صفات انسانی را بالاتر تجسم کنند. به همین دلیل *داغ‌ننگ* نه تنها یک بازگشت آگاهانه به آمریکای قبل از انقلاب است، بلکه ایجاد یک جهان جدید در زمان مشابه بازآفرینی گذشته می‌باشد.

با چنین کاری، هاتورن قادر است که آمریکای قبل از جنگ را به عنوان جهان متناوب ایده‌آل برای آمریکای قرن نوزدهم بداند. جوس می‌گوید: تاریخ نیاز دارد تا دوباره زمان به زمان نگاشته شود و هاتورن وقتی پروتستان افسانه‌ای را به عنوان شخصیت‌های اسطوره‌ای می‌نگاشت، این کار را انجام داد. (توماس، ۱۹۸۹: ۱۸۹). او آمریکای قبل از انقلاب را از نظر فرهنگ در قرن نوزدهم دوباره ارزیابی کرد. در نتیجه، ایدئولوژی محافظه‌کارانه و انقلابی او انگلستان جدید را تحت تاثیر پروتستان قدیم قرار داد.

واکنش هاتورن نسبت به تاریخ در رمان می‌تواند بین هستر پین، منبع تاریخی و هستر پین شخصیت اسطوره‌ای به صورت متفاوت دیده شود. در گمرک‌خانه، هاتورن خواستگاه شخصیت اصلی‌اش را همانند یک سالخورده اما نه زن خیلی پیر، یک زن جوان و باوقار توصیف می‌کند (تی اس اس. ۴۳). هر چند در رمان، هستر یک زن خوش چهره بود که زیبایی دخترواری داشت (تی اس ال. ۶۱). هستر اسطوره‌ای نه آن هستری است که در داستان گمرک‌خانه به طور تصادفی آورده شده است. این هستر جدید یک خلق فرهنگی و متعصبانه است، که تحت تاثیر فرهنگ قرن نوزدهم و توجهات ایدئولوژیکی مولف خلق شده است.

خلق دوباره هاتورن از گذشته را می‌توان در زنا‌ی رمان دید. خوانندگان پروتستانی در زمان او عموماً به واسطه رفتار او نسبت به زنا و داغ‌ننگ سخت ناراحت بودند. از نظر هاتورن که چنین انتقادهایی را پیش‌گویی نکرده بود، سخت است. در حقیقت، او یک آهنگ متشابه از هتک حرمت را با توجه به طبیعت مجازات هستر در منظره باز داستان به شمار می‌آورد. در طول گفتگو زنان پروتستان که منتظر حضور هستر در چوبه دار بودند، پافشاری می‌کردند که هستر باید به سختی به خاطر گناهش مجازات شود. از لحاظ عمومی، تنبیه یک استهزاء از سیستم قضایی را نشان می‌دهد. یک تماشاگر زن بر روی صحنه، در مخالفت او با تنبیه می‌گوید: چرا شایعات بی‌اساس است.

ریاست دادگاه ماساچوست به یاد می‌آورد که این زن جوان و زیبا بدون شک برای بی‌عفت شدنش دچار وسوسه شده بود و به علاوه شوهر وی ممکن است در اعماق دریایی باشد که آنها باید حکم درستی می‌دادند. مجازات مرگ است. اما با رافت و بخشش آنها، خانم هستر پنی به مدت سه ساعت بر روی قاپوق (نوعی الت شکنجه قدیمی که سر و دست مجرم را از سوراخ کوچک تخته سنگی گذرانده و فشار می‌دادند) گذاشته شد و سپس باقیمانده زندگی طبیعی خود باید لباس شرم‌آوری که علامتی بر روی آن حک شده بود را می‌پوشید. تلقی هاتورن از عقاید مخالف در مورد طبیعت مجازات هستر ثابت می‌کند که تجسم پروتستان‌های اسطوره‌ای غیرآگاهانه است. چه تفاوتی بین فرهنگ پروتستان و نیاکان او در قرن نوزدهم دارد. خلق هاتورن فرهنگ قدیمی را منعکس می‌کند که با توجهات حاضر مطابقت دارد. به عبارت دیگر، اجتماع پروتستان در زمان از نظر فرهنگی تحت تاثیر جامعه‌ای است که نیازهای ایدئولوژیکی مولف قرن نوزدهم را ارائه می‌کند.

مؤلف / راوی انقلابی و محافظه‌کار

باید گفت که مولف گمرک‌خانه راوی داغ ننگ است. بنابراین، ندای راوی ایدئولوژی مبتنی بر فرهنگ قرن نوزدهم است که محافظه‌کارانه و ضدانقلابی است. وقتی اکثر پروتستان‌ها در داستان مخالف تصمیم قضاوت بودند، راوی با آن موافقت می‌کند. پوشیدن لباس داغ ننگ به جای تحمل مجازات مرگ به خاطر گناهش، شکلی از مجازات را برای ایدئولوژی خود به کار می‌برد. داغ ننگ پیش از این توسط هاتورن مطرح شده بود قبل از اینکه هستر از زندان خارج شود و هستر یک بار دیگر با جامعه پروتستان مصالحه کند. هستر با انجام بدترین گناه در فرهنگ پروتستان، بدون شک دشمن جامعه، فرهنگ و شکل تشکیلات پروتستان است. هر چند، ایدئولوژی محافظه‌کارانه هاتورن او را برای بازگرداندن به آن سیستم فرهنگی نیاز دارد، پس داغ ننگ به عنوان تنبیه مطرح می‌شود و به عنوان وسیله مصالحه هستر و جامعه به کار می‌رود.

هر چند، سوالات در رابطه با تلقی هاتورن از شخصیت هستر مطرح می‌شود. او از نظر خوانندگان و جامعه پروتستان قضاوت می‌شود راوی نسبت به او احساس دلسوزی می‌کند. او

□ فصلنامه علمی پژوهشی اندیشه‌های ادبی ❖ سال دوم از دوره جدید ❖ شماره ۱۰

به عنوان یک زن کامل، شجاع، فروتن و زیبا توصیف می‌شود. او هستر را زایشگاه الهی (تی اس ال: ۵۹) و خواهر ترحم (تی اس ال: ۱۳۱) می‌خواند. اگر هاتورن با فعالیت انقلابی مخالف است، چرا به هستر دلسوزی می‌کند و وقتی در جامعه‌ای که فرهنگ و مذهب در کنار یکدیگر هستند و عمل بی‌عفتی را مرتکب شد و نه تنها آن اقدام انقلابی است بلکه گناه است، هاتورن به او احترام می‌گذارد. اگر او در گمرک‌خانه یک عضو برانداز از یک حکم قطعی است، هستر یک متمرّد برانداز شده از اجتماع پروتستان است. پس هستر نباید سزاوار موافقت هاتورن باشد.

هرچند باید گفت که راوی به خاطر مجازات سخت او احساس دلسوزی نمی‌کند، بلکه به خاطر تلاش او به هنگام مجازات کردنش دلسوزی می‌کند. روای در میان رمان علت دلسوزی‌اش را بیان می‌کند:

او هرگز با مردم نجنگید، اما بدون شکایت کردن به خاطر بدترین کاری که مرتکب شده بود، هیچ ادعایی برای تاوان آنچه که او رنج می‌برد نداشت. (تی اس ال: ۱۳۰).

پیروی هستر بر رسوم است که موجب ستایش راوی می‌شود و داغ ننگ را به عنوان مصالحه وی به جامعه می‌نگرد. او تاثیرش را برای آن «نشان صلیب بر روی سینه یک زن راهبه مقایسه کرد». (تی اس ال: ۱۳۲).

بنا بر این، وقتی راوی حرف ای را همانند داشتن «اثر یک حرف او را روابط معمولی او را با افراد دیگر جدا می‌کند و او در محدود خود حبس می‌نماید» (تی اس ال: ۵۸). در ابتدای داستان، او تاکید می‌کند که او باید به خاطر اشتباهش آن را تحمل کند، چیزی که از ابتدا نباید آن را مرتکب می‌شود. هرچند، وقتی او به آشتی و پیروی از رسوم حرکت کرد، حرف ای معنای اصلی‌اش را از دست می‌دهد. از نظر جامعه آن به مفهوم توانایی تفسیر می‌شد (تی اس ال: ۱۳۱). و علاوه بر این، مشخصه کردارهای خوب او بود. هستر قادر بود جامعه‌ای را بسازد که او یک بار تخطی کرده بود «یک چهره مهربان‌تر که علاقه‌مند بود مهرورزی کند یا شاید سزاوار بود» (تی اس ال: ۱۳۲) راوی احساسی را می‌دهد که داغ ننگ در جایگاهی است وقتی او توصیف می‌کند که چطور هستر به صورت متفاوت مورد قضاوت قرار گرفت.

هرچند، در میان رمان، راوی «نگاه دیگری از هستر» را به ما اعلام می‌کند که از آنچه گفته شد فریب نخوریم. او می‌گوید داغ ننگ وظیفه خود را انجام نمی‌دهد (تی اس ال: ۱۳۴) او یک نگاه متفاوتی از هستر را می‌دهد - نه آن چیزی او به نظر می‌رسد باشد، بلکه آن چیزی که واقعا است. راوی به ما می‌گوید:

به نظر می‌رسد هیچ چیزی در چهره هستر برای عشق به وجود ندارد. هیچ چیزی در شکل هستر، عظمت و تندیس مانند که اشتیاق و علاقه شدید هرگز رویای در آغوش کشیدنش را نمی‌بیند، هیچ چیزی در سینه هستر موجب علاقه و اشتیاق نمی‌شود.

او نهاد انقلابی هستر را آشکار می‌کند. هستر به عنوان یک متفکر افراط‌گرا اقدام به کشمکش انقلابی علیه فرقه حاکم می‌کند. او می‌گوید که چطور قانون برای ذهن هستر قانونی نبود. در نتیجه، هستر دلسوزی و ستایش راوی را از دست می‌دهد. او همانطور که فرض می‌شد، آزادی تفکر را نشان داده می‌شود (تی اس ال، ۱۳۳).

حال، داغ ننگ به نظر می‌رسد که در کار خود شکست بخورد. راوی بلافاصله یک پیشنهاد متناوب را برای آن ارائه می‌کند. او به ما می‌گوید نماد دیگر مصالحه و همنوایی برای هستر است. آن نماد چیزی جز کودک او نیست. او پیرل را به عنوان کودکی از جهان روحانی می‌نامد.

مشیت الهی در شخصی مثل این دخترک کوچک، به جنین و شکوفه‌ای از زنانگی را به هستر بخشیده است که در میان انبوهی از مشکلات رشد کند و تسلی بخشد.

ایدئولوژی هاتورن از مصالحه دلیلی را ارائه می‌کند که چرا شخصیت‌هایی نظیر پیرل در رمان یک نقش مهم بازی می‌کنند. او نیروی مصالحه را بین کششی از معیارهای اجتماعی و اراده انقلابی ارائه می‌کند. در طول صحنه جنگل وقتی هستر نماد دیگر هاتورن را مصالحه و توافق دور می‌اندازد، داغ ننگ، پیرل به نجات او می‌آید تا هستر را در آغوش کشد. او هم‌چنین نماد احتمال مصالحه بین خودش، هستر و پدرش، آرتور دیمسدیل است. وظیفه پیرل با نزدیک شدن به فرجام داستان انجام می‌گیرد. او آرتور دیمسدیل را پس از اینکه او به گناه خود اعتراف می‌کند و با خانواده خود در چوبه دار آشتی می‌کند، می‌بوسد.

خصوصیت مصالحه پیرل او را قادر می‌سازد تا انگلستان جدید را به اروپا «سرزمین انقلاب» ترک کند. هاتورن گاهی اوقات نقش سفیر مصالحه را بازی می‌کند که ایدئولوژی خود را از جهان جدید به جهان قدیم ارائه می‌کند. در این ضمن، هستر انگلستان جدید را که تفکر انقلابی دارد ترک می‌کند. در طول منظره دار زدن وقتی دیمسدیل از او سوال می‌کند آیا این از آنچه که ما در جنگل دیدیم، بهتر نیست؟ پاسخ می‌دهد، می‌دانم که نیست (تی اس ال: ۱۹۴). بنابراین، هاتورن باید او را به انگلستان جدید به خاطر داغ ننگ که هنوز اجرا می‌شود برگرداند. پیرل مدت طولانی نمی‌باشد او تنها پیرامون حرف ای است که می‌تواند هستر را به جامعه برگرداند. با توجه به نماد و سمبل و نیت و تصور آزادی که عصر آهن به او تحمیل کرده است. هاتورن شورش مجدد او را علیه جامعه پایان یافته فرض می‌کند که با ایدئولوژی خود مطابقت می‌کند.

نتیجه

این مقاله نشان می‌دهد که چطور هاتورن و داغ ننگ مستلزم موقعیت سیاسی اجتماعی از قرن نوزدهم امریکا است. فرایند اصلاحات که در امریکا شکل می‌گیرد، متأثر از تجسم هاتورن از رمان است. او با دقت رمان را برای ایدئولوژی محافظه‌کارانه و انقلابی طرح‌ریزی می‌کند. هاتورن شکاکیت فعالیت انقلابی را در حرف ای ابراز می‌کند و تلاش‌های انقلابی را نه تنها برای جامعه بلکه برای افرادی که در آن جامعه نیز زندگی می‌کنند خطرناک می‌داند. حرف ای و یک حوزه اصلی پیرل برای ایدئولوژی هاتورن در رمان سازماندهی شده است. برای هستر و شخصیت‌های انقلابی مصالحه با جامعه بعد از آزادی اندیشه انجام‌پذیر است (تی اس ال: ۱۳۳). هاتورن به وضوح نگرانی‌ها و تعصبات خود را نسبت به ایدئولوژی قرن نوزدهم منعکس می‌کند. داغ ننگ یک اثر تصنعی از تاریخ، تاریخ پیچیده قرن نوزدهم امریکا و ارثه تاریخ اسطوره‌ای فرهنگ پیشین است.

منابع و مأخذ

- 1- Arac, J. (1986). "The Politics of *The Scarlet Letter*." In Bercovitch, S. and Jehlen, M., Eds. *Ideology and Classic American Literature*. Cambridge: Cambridge University Press, 247-66.
- 2- Bercovitch, S. (1993). *The Rites of Assent: Transformations in the Symbolic Construction of America*. New York: Routledge.
- 3- Bercovitch, S. & Jehlen, M., Eds. (1986). *Ideology and Classic American Literature*. Cambridge: Cambridge University Press.
- 4- Colacurcio, M., Ed. (1985). *New Essays on the Scarlet Letter*. Cambridge: Cambridge University Press.
- 5- Craven, A. (1959). *Civil War in the Making: 1815-1860*. Baton Rouge: Louisiana University Press.
- 6- Freehling, W. (1965). *Prelude to Civil War*. New York: Harper and Row.
- 7- Murfin, R., (Ed.) (1991). *The Scarlet Letter: Nathaniel Hawthorne*. Case Studies in Contemporary Criticism Series. Boston: Bedford Books of St. Martin's Press.
- 8- Pease, D. (1987). *Visionary Compacts: American Renaissance Writings in Cultural Context*. Madison: University of Wisconsin Press.
- 9- Reynolds, L. (1985). "The *Scarlet Letter* and Revolutions Abroad." *American Literature* 57, 44-67.
- 10- Silby, J. (1967). *The Transformation of American Politics, 1840 -1860*. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- 11- Thomas, B. (1989). "New Historicism and Other Old-Fashioned Topics." In Veesser, A., Ed. *The New Historicism*. New York: Routledge, 183-203.
- 12- Veesser, A., Ed. (1989). *The New Historicism*. New York: Routledge.
- 13- Wagenknecht, E. (1961). *Nathaniel Hawthorne: Man and Writer*. New York: Oxford University Press.